

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Jany Brothánkové a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **S.K.**, proti žalovanému **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4 (původně: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie), v řízení o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 2.12.2010, čj. CPR-12911-1/ČJ-2010-9CPR-C261,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou napadeným rozhodnutím Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 2.12.2010, čj. CPR-12911-1/ČJ-2010-9CPR-C261, bylo zamítnuto jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha ze dne 18.08.2010, pod č.j. CPPH-048921 /CI-2010-60, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

V podané žalobě se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného a ve vztahu k opožděnosti odvolání žalobce pouze uvádí, že v žalobou napadeném rozhodnutí odvolací správní orgán konstatoval, že podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací orgán zkoumal, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Žalobce namítá, že odvolací správní orgán „tuto zákonnou povinnost nesplnil. Pouze neurčitě uvádí, že opožděné odvolání neobsahuje skutečnosti odůvodňující jeho posouzení jako podnět k přezkumnému řízení, k obnově řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. V této části považuje žalobce rozhodnutí žalovaného za nesrozumitelné, a proto nepřezkoumatelné.“

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že na základě provedeného šetření bylo zjištěno, že žalobce dne 07.06.2010 podal k Inspektorátu cizinecké policie Praha žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání. Žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu byla rozhodnutím ICP Praha vydaným dne 18.08.2010, pod č.j. CPPH-0489211CI-2010-60 zamítnuta a doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebyla prodloužena. Písemné vyhotovení rozhodnutí bylo panu KS. oznámeno dne 26.08.2010. V napadeném rozhodnutí, části poučení, uvedl správní orgán 1. stupně: „Proti tomuto rozhodnutí lze, podle § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat u Inspektorátu cizinecké policie Praha, Koněvova 188/32, 130 02 Praha 3 odvolání k Ředitelství služby cizinecké policie PČR, a to ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.“ Dále žalovaný uvedl, že lhůta pro podání odvolání uplynula dne 10.09.2010. Dne 20.09.2010 podal žalobce prostřednictvím zplnomocněného zástupce k Inspektorátu cizinecké policie Praha odvolání proti výše citovanému rozhodnutí. Odvolací orgán vydal dne 27.10.2010 výzvu k odstranění vad podání odvolání, která byla účastníku řízení oznámena dne 04.11.2010. Do dne vydání rozhodnutí odvolacím orgánem nebylo odvolacímu orgánu doručeno doplnění odvolání. Vzhledem k výše uvedenému bylo odvolání posouzeno jako opožděné. Vzhledem k tomu, že opožděné odvolání ze dne 20.09.2010 neobsahuje skutečnosti odůvodňující jeho posouzení jako podnět k přezkumnému řízení, k obnově řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, rozhodl odvolací orgán, jak výše uvedeno.

Repliku k vyjádření žalovaného žalobce nepodal.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

O věci přitom rozhodl ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Ze správního spisu vyplývá, že rozhodnutí prvního stupně bylo žalobci doručeno dne 26.8.2010 (dle dokladu o doručení obsahujícím podpis žalobce potvrzující převzetí) Prvostupňové rozhodnutí obsahuje poučení o možnosti podat odvolání. V poučení je v souladu s ust. § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu uvedeno, že odvolání je nutno podat do 15 dnů od doručení rozhodnutí u Inspektorátu cizinecké policie Praha, Koněvova 188/32, 130 02 Praha 3, k Ředitelství služby cizinecké policie PČR. Odvolání bylo dle prezenčního razítka doručeno správnímu orgánu (inspekci) až dne 20.9.2010. V odvolání žalobce uvedl pouze, že „považuje napadené rozhodnutí za vydané v rozporu se zákonem o pobytu cizinců a se správním řádem.“, dále uvedl, že odvolání do 15 dnů odůvodní, ve lhůtě uvedené žalobcem ani do rozhodnutí odvolacího orgánu dne 2.12.2010 žalobce odvolání nedoplnil.

V případě, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo rozhodnuto dle § 92 odst. 1 správního řádu, že odvolání je opožděné, je rámec možností soudního přezkumu rovněž dán ustanovením § 92 odst. 1, nebo-li soud pouze zkoumá, zda-li závěr správního orgánu o opožděném odvolání je skutkově podložený a v souladu se zákonem.

Žalobce ve své jediné žalobní námitce vztahující se k opožděnosti odvolání namítal, že závěr odvolacího orgánu, že nejsou dány důvody pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, není blíže odůvodněn. Žalobce však v žalobce neuvedl žádný důvod, na základě kterého by eventuelně bylo možno dovodit, že důvody dány jsou.

Soud žalobní námitku neshledal důvodnou

Podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu „Opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.“

Z citovaného ustanovení vyplývá, že pokud již odvoláním napadené rozhodnutí nabylo právní moci, ukládá zákon odvolacímu orgánu (zejména s ohledem na zásadu legality - § 2 odst. 1), aby z úřední povinnosti zkoumal, zda v případě tohoto rozhodnutí nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení (§ 94 a násl. správního řádu), pro obnovu řízení (§ 100 správního řádu), nebo vydání nového rozhodnutí.

Ustanovení § 92 odst.1 s.ř. výslovně neurčuje, jak by měl správní orgán postupovat, jestliže předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení neshledal, nebo-li zákon odvolacímu orgánu povinnost informovat odvolatele o „negativním“ výsledku neukládá, je to však vhodné, protože při mlčení správního orgánu by mohl neúspěšný odvolatel dojít k závěru, že tato možnost vyloučena není, proto pokud se vypořádá odvolací orgán v rozhodnutí s otázkou, zda jsou dány předpoklady pro přezkum rozhodnutí v přezkumném řízení, nebude nutné vyřizovat opožděné odvolání jako podnět samostatným dopisem

V rozhodnutí odvolacího orgánu je k § 92 odst.1 s.ř. uvedeno :

„Z ustanovení § 92 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., vyplývá, že odvolací orgán opožděné odvolání vždy zamítne a nezabývá se obsahem podaného odvolání. Následně pak zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.“

Vzhledem k tomu, že opožděné odvolání ze dne 20.09.2010 neobsahuje skutečnosti odůvodňující jeho posouzení jako podnět k přezkumnému řízení, k obnově řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, rozhodl odvolací orgán, jak výše uvedeno.“

Z citovaného odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že odvolací orgán se u úřední povinnosti zabýval posouzením, zda-li jsou předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Jestliže podmínky pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, neshledal o této negativní skutečnosti nemohl více uvést. Navíc vzhledem k tomu, že výše citovaný text odvolání neobsahuje žádné konkrétní skutečnosti, které by odůvodňovaly posouzení odvolání jako podnětu pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, neměl odvolací orgán žalobcem ani předestřeny námitky vztahující se k mimořádným opravným prostředkům, na které by mohl podrobněji reagovat.

Soud konstatuje, že výsledek přezkoumání dle § 92 odst. 1 s.ř. sdělil odvolací správní orgán v žalobou napadeném rozhodnutí dostatečně, dokonce až nad rámec jeho zákonné povinnosti, proto nemůže být žalobní námitka vytýkající nepřezkoumatelnost rozhodnutí, pokud jde o důvody posouzení dle § 92 odst. 1 s.ř., úspěšná.

Vzhledem k uvedenému se soud nemohl ztotožnit s námitkami uplatněnými v žalobě a nemohl než konstatovat, že žalovaný vydal rozhodnutí v souladu se zákonem a protože soud neshledal ani takové vady řízení, které by mohly mít z procesního hlediska vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, žalobu podle ust. § 78 odst. 7 zák.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst.1 s.ř.s., neboť žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů s tímto řízením spojených a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. listopadu 2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu